

Rikstingsmotioner 2017

RT-motion 1	Konvention om äldres rättigheter
RT-motion 2	Äldres undernäring
RT-motion 3	Rädda kontanterna
RT-motion 4	Ökad friskvård
RT-motion 5	Höjt bostadstillägg
RT-motion 6	God tandvård för alla
RT-motion 7	Psykisk ohälsa bland äldre

Hög tid för en FN-konvention om äldre personers rättigheter

Förenta Nationerna antog 1948 en allmänförklaring om de mänskliga rättigheterna, som en gemensam norm för alla folk och nationer. I denna allmänna förklaring slås bland annat fast principen om icke-diskriminering samt att alla människor är lika mycket värda och att mänskliga rättigheter gäller alla människor.

Den allmänna förklaringen anger en inriktning för FN:s medlemsstater. Den har senare följts upp i en rad speciella konventioner, som täcker in ett brett spektrum av viktiga olika politikområden och som medlemsländerna skrivit under och ratificerat med innebörd att de utfäst sig att följa dessa. En sådan är FN:s barnkonvention från 1989, som utgör ett kraftfullt verktyg i nationella och internationella organisationers arbete för att förbättra och trygga barns levnadsvillkor.

Ett område saknas dock. Det gäller de äldre, som liksom barn är lätt sårbara. Denna avsaknad har i europeiskt och globalt seniorarbete uppmärksammats alltmer. Exempelvis antog den pan-europeiska och partipolitiskt neutrala organisationen AGE, med en konsultativ roll hos Europeiska kommissionen, vid sitt årsmöte 2016 en vision om hur principerna om de mänskliga rättigheterna bättre skulle kunna omfatta också världens äldre.

På motsvarande sätt som i Barnkonventionen borde grundprinciperna för en Äldrekonvention vara att genomsyra allt politiskt arbete, så att detta alltid beaktar äldre personers bästa och rätt till medinflytande. Andra grundprinciper bör gälla rätten till hälsa och god vård, till icke-diskriminering, respekt och ett värdigt bemötande hela livet ut och till fortsatt utveckling och ett berikande socialt liv även efter de aktiva åren.

Att arbeta fram en internationell konvention är ett långsiktigt arbete, som måste få ta tid för att rätt avvägas och förankras väl. Det är därför nu hög tid att förberedelserna med att utarbeta en Äldrekonvention snarast påbörjas.

För Kristdemokraterna är människovärdesprincipen grundläggande. Människovärdet är viktigt oavsett ålder. Det bör därför vara naturligt för Kristdemokraterna med sin värdebaserade politik att gå före och på såväl det nationella som det internationella planet ta initiativ till att en Äldrekonvention blir verklighet.

De olika frågorna om äldre personers levnadsvillkor, behov och rättigheter uppmärksammas idag av allt fler samhällsaktörer. Kristdemokraternas partiledning har på nytt aktivt engagerat sig i detta viktiga arbete och presenterat flera goda förslag, men mer finns att göra. För att ytterligare öka partiets trovärdighet i äldrepolitiken bör i det kommande valprogrammet ingå, att partiet även arbetar för en FN konvention om de äldres rättigheter.

Med hänvisning till ovanstående yrkas

att Kristdemokraterna verkar för att FN utarbetar en äldrekonvention.

För Kristdemokratiska Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017

Leif Hallberg, Lars O Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, Åke Berglund, Elisabet Fridén, Sonia Lunnergård,
Chatrine Pålsson Ahlgren, m.fl.

Allt fler äldre riskerar undernäring

Närmare 40 000 äldre som vårdas inom äldreomsorgen lider av undernäring och ännu fler ligger i riskzonen. Detta enligt aktuell statistik grundad på Socialstyrelsens statistikdatabas samt på nya studier vid Jönköpings universitet.

I genomsnitt 15,6 procent av de 253 000 äldre över 65 år som har hemtjänst, korttidsboende eller särskilt boende beräknas vara undernärda. I vissa kommuner handlar det om mer än var fjärde äldre. Statistiken gäller både kommunal och privat äldreomsorg.

Snarare än matlådornas innehåll är problemet, enligt expertisen, bristande aptit, dåligt stöd och att vissa läkemedel gör det svårt för de äldre att få i sig rätt näring. En långt ifrån ovanlig kommentar är: "Jag har tappat matlusten och dricker bara kaffe."

Livsmedelsverkets ledning har mot denna bakgrund också larmat om att personalen i hemtjänsten måste förbättra sin kompetens om mat och åldrande. Fyra av tio anställda inom äldreomsorgen saknar den 2-åriga utbildning som Socialstyrelsen kräver.

Dietister är en nyckelgrupp för att öka kunskapen och kvaliteten kring maten och måltiderna inom äldreomsorgen. Det måste finnas tid för att sitta med de äldre, tid för att hjälpa dem att få i sig maten. Att kommunerna anställer fler dietister är därför en viktig åtgärd.

Situationen kring äldres bristande mathållning leder för ett växande antal till ohälsa, depressioner och för tidig död. Omkring 50 000 äldre personer får idag sina måltider via hemtjänsten och antalet väntas öka kraftigt framöver. Till år 2050 har antalet svenskar över 85 år fördubblats, och många av dessa kommer att bo kvar hemma och dessutom vara multisjuka. Detta medför givetvis ytterligare ökade krav på att äldreomsorgen fungerar väl inte minst ifråga om omsorgsbehövande äldres måltider och näringsintag.

Med hänvisning till ovanstående yrkas

att Kristdemokraterna verkar för att alla aktörer inom hemtjänsten och äldreomsorgen, offentliga såväl som privata, ambitiöst och noggrant ska iaktta de äldres behov av ett fullgott näringsintag,

att Kristdemokraterna verkar för att alla aktörer inom hemtjänsten och äldreomsorgen, offentliga såväl som privata, tillser att den berörda personalen har föreskriven kompetens ifråga om åldrande och äldres näringstillförsel,

att Kristdemokraterna verkar för att både kommunerna och de privata aktörerna inom hemtjänst och äldreboende anlitar professionella dietister för att säkerställa att brukarna får ett fullgott näringsintag.

För Kristdemokratiska Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017

Leif Hallberg, Lars O. Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, Elisabet Fridén, Sonia Lunnergård, Chatrine Pålsson Ahlgren, m.fl.

Rädda kontanterna – tiden är snart ute

Redan om några år kan vi i Sverige, enligt flera forskare och bedömare, ha ett kontantlöst samhälle. Avvecklingen av kontanter går snabbare än vad många räknat med, och det är i hög grad de äldre medborgarna som drabbas.

Denna utveckling kommer - om den inte hejdas - att ytterligare försvåra det dagliga livet för människor i glesbygd, där infrastrukturen för betalningar redan kraftigt tunnats ut. Den skapar även stora problem för föreningar, idrottsklubbar och småföretag, vilka behöver kunna göra insättningar av sina dagskassor. Även för det stora antalet asylsökande, med ytterst begränsade möjligheter att i Sverige öppna och använda ett eget bankkonto, skulle tillvaron ytterligare kompliceras.

Dessutom - och inte minst - stora grupper av äldre medborgare utan kunskap om annat än kontantbetalning ställs inför hart när oöverstigliga problem med följande stress och oro, när de bara anvisas elektroniska verktyg för att betala för bostadshyra, mat- och läkemedelsinköp, vårdbesök och resor mm.

Den nya parlamentariska kommitté, *Översyn av det penningpolitiska ramverket och riksbankslagen*, som tillsatts av regeringen för att se över kontanternas framtid kommer i förhållande till den pågående utvecklingen alltför sent. Ett annat problem är bristen på tydlighet i kommitténs uppdrag när det gäller kontanthantering.

Ett väl fungerande samhälle måste kunna erbjuda sina medborgare flera olika betalningsmöjligheter. Den informationstekniska utvecklingen mot nya, smarta, digitala betalningssätt ska i och för sig välkomnas. Men det kan aldrig accepteras, att det då sker till priset av att en stor grupp medborgare ställs utanför på grund av att de inte har möjlighet eller kunskap att använda sig av den nya tekniken.

Det krävs nu många kraftfulla insatser för att hejda eller avsevärt uppskjuta den snabbgående utvecklingen mot ett kontantlöst samhälle, så att inte betydande grupper av människor, framförallt våra äldre, hamnar utanför.

Den parlamentariska kommitténs uppdrag måste bli tydligare. Det måste framförallt framgå hur betalningssystemet ska säkerställa, att kontanter även fortsatt ska kunna användas som betalningsmedel i alla delar av landet och av grupper som av olika skäl inte kan använda sig av elektroniska betalningslösningar.

Det är samtidigt synnerligen viktigt att utbilda fler i att bli trygga användare av den nya tekniken. Ökat ekonomiskt stöd bör därför riktas till organisationer och studieförbund som är beredda att öka sina utbildningsinsatser för äldre och även funktionsnedsatta personer för att på så sätt bidra till att sluta den digitala klyftan. Genom rika utbildningstillfällen runtom i landet och lämpligt utformade it-pedagogiska nybörjarprogram kan fler medborgare stimuleras att lära sig använda den nya tekniken.

Med hänvisning till ovanstående yrkas

att Kristdemokraterna verkar för att väsentligt hejda avvecklingen av kontanthantering i samhället

att Kristdemokraterna ska kräva att den parlamentariska kommittén ges ett tydligt tilläggsuppdrag att föreslå hur kontanter fortsatt ska kunna användas som betalningsmedel av alla dem som inte kan använda elektroniska betalningsmetoder.

att Kristdemokraterna verkar för ökat stöd till utbyggda folkbildningsinsatser som syftar till att introducera också samhällets äldre i användningen av elektroniska betalnings- och informationsmedel.

För Kristdemokratiska Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017

Leif Hallberg, Lars O. Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, Elisabet Fridén, Sonia Lunnergård, Chatrine Pålsson Ahlgren, m.fl.

Mer friskvård = minskade hälsorisker och lägre vårdkostnader

Alltfler sitter alltmer stilla i dagens svenska samhälle. Vår moderna livsstil med ett starkt tilltagande stilla-sittande medför väl dokumenterade hälsorisker i alla åldrar. Alltmedan sjukskrivningarna växer i antal och omfattning!

Stillasittandet gäller barn och unga i förskola och skola, där dagliga fysiska aktiviteter allt oftare knuffas ut från schemat. Det gäller i de yrkesverksamma åldrarna där många pendlar mellan jobbet framför datorn och några kvällstimmar i TV-soffan. Det gäller tyvärr också - och i farligt stor utsträckning - i det sena livet, oavsett om detta framlevs på ett äldreboende eller i den egna privata bostaden. Alltfler rör på sig alltför lite och alltför sällan med minskat välbefinnande och påtagligt ökade hälsorisker som följd.

Den allt större hälsoklyftan mellan olika befolkningsgrupper är en av vår tids stora samhällsutmaningar. Samtidigt som många människor mår bra, ser vi att fler mår sämre och att samhället får ökade kostnader för sjukförsäkring och sjukvård. Ur ett folkhälsoperspektiv skulle det alltså varav av stort allmänintresse, både för individen och för samhällsekonomin, att sätta ökat fokus på att stimulera befolkningen, i hög grad också de äldre, till att regelbundet ta sig tid för perioder med fysisk aktivitet. Redan en kort men rask promenad kan verka förebyggande för många hälsorisker. Men också sådana aktiviteter som sittdans på äldreboendet, seniorsim och anpassad styrketräning bör uppmuntras som förebyggande hälsovård men även daglig hjärngymnastik med exempelvis ett korsord.

Idrottsrörelsen, där en majoritet av föreningarna varje dag erbjuder bredd- och motionsidrott, bidrar därigenom till att skaror av barn, unga, vuxna och äldre mår fysiskt och psykiskt bättre. Forskning visar samtidigt att det bästa och mest kostnadseffektiva sättet att få fler att må bättre är att fler motionerar och ökar sin fysiska aktivitet.

Det är väl belagt att detta är en grundförutsättning för ett gott liv redan från de tidiga levnadsåren och att det även leder till bättre skolresultat. Fler utbildade lärare inom idrott och folkhälsa är ett upprepat krav för att skolan bättre ska kunna hjälpa eleverna till framgångsrik skolgång.

God rörelseförståelse och insikt om vikten av fysisk motion har emellertid också stor relevans för hälsotillståndet bland landets äldre. En aktuell studie vid Örebro universitet om sambandet mellan fysisk aktivitet och stillasittande visar, att äldre kvinnor har goda chanser att minska risken för hjärt- och kärlsjukdomar om de rör mer på sig. Äldre män är på inget sätt undantagna från dessa slutsatser. Studiens resultat överensstämmer med tidigare gjord forskning med andra befolkningsunderlag och stora grupper av individer.

Precis som skolgårdar, skollokaler och andra utemiljöer bör utformas, utrustas och upprustas så att de stimulerar till barn och unga till ökad rörelse och idrott bör också äldreboenden och inne- och utemiljöerna kring dessa utformas och utrustas så att de stimulerar till ökad motion och fysisk aktivitet i det sena livet.

Veteranidrott är redan en etablerad verksamhet på idrottsrörelsens mångfacetterade program och

tjänar inte till bara hälsosamma fysiska aktiviteter utan också till ett stimulerande socialt umgänge. Det talar för att samhället – stat, landsting, kommuner m fl – bör stödja en utbyggnad av idrottsrörelsens utbud med veteran- och motionsidrott för seniorer.

I ett samhällsekonomiskt perspektiv men framförallt för att ge många fler äldre fler friska år måste detta vara en väl vald politik. En reformerad friskvårdspeng för seniorer skulle också kunna få fler äldre att börja motionera, var och en på det sätt man själv föredrar, och därigenom på sikt även minska samhällets redan mycket stora vårdkostnader. Definitionen av friskvårdsbidraget, ett skattefritt sätt för arbetsgivaren att subventionera medarbetarnas friskvårdsaktiviteter, behöver ses över för att göra det möjligt för fler vuxna att komma i rörelse.

Folkhälsan har under flera år utvecklats positivt, men betydligt mer kan och bör göras. En fortsatt utbyggnad av kommunernas och landstingens hälsofrämjande och -förebyggande arbete skulle vara en framsynt politik. En del av detta kan vara att underlätta och öka samverkan mellan kommuner och landsting och andra aktörer, däribland också samverkan med entreprenörer inom hemtjänst och äldreboende liksom även med idrottsrörelsen.

Med hänvisning till ovanstående yrkas

att Kristdemokraterna verkar för att samhället på ett målinriktat sätt ska stödja de olika offentliga och privata aktörer som genom ett brett utbud av stimulerande motionsaktiviteter - för såväl unga som äldre - kan medverka till ökad folkhälsa, till gagn för både individerna och samhället i stort,

att Kristdemokraterna verkar för att idrottsrörelsen ges möjlighet genom ett förstärkt offentligt stöd att utveckla och öka sitt utbud av motions-, veteran- och föreningsidrott för seniorer,

att Kristdemokraterna verkar för en översyn av villkoren för det sk friskvårdsbidraget så att fler idrotter kan inkluderas och fler medborgargrupper, däribland äldre, kan aktiveras.

För Kristdemokratiska Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017

Leif Hallberg, Lars O. Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, Elisabet Fridén, Sonia Lunnergård, Chatrine Pålsson Ahlgren, m.fl.

Pensionärer "tappar mark" ekonomiskt - hög bostadstillägget rejält!

Pensionärerna, en växande andel av Sveriges befolkning, halkar betänkligt efter löneutvecklingen i samhället. Med hela 17 procent sedan 2007!

Ny tillgänglig statistik visar, att det ekonomiska glappet för att klara baskostnader som livsmedel och hyror ökat kraftigt. En undersökning gjord av SPF Seniorerna tidigare i år bekräftar att den ekonomiska uppførsbacken för många pensionärer blir allt brantare. SPF-rapporten förutser att det dessvärre inte kommer att bli bättre i framtiden, dvs om inte kraftfulla politiska reformer genomförs.

Utvecklingen kan bland annat illustreras av att livsmedelspriserna stigit med sex procentenheter snabbare efter skatt de senaste tio åren. Vidare, under samma tidsperiod - mellan 2007 och 2017 - har hyrorna ökat med tre procentenheter mer än snittpensionen. Dessutom har maxbeloppet för bostadstillägget sedan 2007 tappat nästan tolv procentenheter i förhållande till hyrorna.

Det är väl känt att de s k garantipensionärerna, dvs de ålderspensionärer som endast har ett grundskydd som pension (en majoritet av dem ensamstående kvinnor) möter stora svårigheter att på livets höst ha råd med vardagens allra nödvändigaste. En stor andel, och alltfler, av dem i vårt land som ekonomiskt hamnar under EU:s fattigdomsgräns återfinns bland dessa garantipensionärer. Detta förhållande måste benämnas för vad det är: en monumental orättvisa! I synnerhet i ett samhälle som gärna vill gälla som ett välfärdssamhälle med jämlikhet och trygghet för alla.

Inget riksdagsparti har så förtjänstfullt som Kristdemokraterna verkat för att höja ambitionsnivån för att förbättra för de ekonomiskt mest utsatta pensionärerna. Det självklara och enda godtagbara politiska målet ska vara att helt sluta glappet mellan skatten på pension respektive arbetsinkomst.

Ambitionen måste också vara, att så snart det göras kan höja grundskyddet för de pensionärer (garantipensionärerna) som inte uppbär annan form av pension. På vägen dit behövs även andra reformer för att stärka garantipensionärernas ekonomiska situation. Ett sådan näraliggande politisk åtgärd är en rejäl höjning av bostadstillägget.

Detta har också pensionärsorganisationerna, bland dem SPF Seniorerna, argumenterat för som ett medel för att förbättra bostadssituationen för äldre. Utan ett bostadstillägg som följer bostadsprisernas ökningstakt - i särklass bland de konsumentrelaterade kostnaderna - är det svårt att få boende till trygghetsbostäder, som trots investeringsstödet blir mycket dyra. Det finns idag runtom i landet sådana bostäder som står tomma!

Till skillnad från den rödgröna regeringen, som tydligt håller igen stödet till pensionärer med låg inkomst, bör nu Kristdemokraterna fullfölja sin goda politik för landets pensionärer med en höjning av bostads-utgiftstaket i bostadstillägget från 5.000 till 7.300 kronor i månaden. Detta föreslog också Ewa Samuelsson i sin utredning "Bostäder att bo kvar i" (SOU 2015:85), och detta är den politiska reform som skulle göra det möjligt för pensionärer med låg inkomst att efterfråga en tillgänglig bostad - oavsett om det gäller att kunna bo kvar efter en renovering eller att flytta till en nybyggd bostad.

Med hänvisning till ovanstående yrkas,

att Kristdemokraterna verkar för en rejäl höjning av bostadsutgiftstaket i bostadstillägget, nämligen från 5 000 till 7 300 kronor i månaden.

För Kristdemokratiska Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017

Leif Hallberg, Lars O. Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, Chatrine Pålson Ahlgren, Elisabet Fridén, Sonia Lunnergård, m.fl.

Tillgången till god tandvård måste vara ekonomiskt möjlig för alla!

Att kunna tugga, äta och slippa tandsmärta är en mänsklig rättighet som alla människor bör få åtnjuta. Friska tänder hela livet är en av förutsättningarna för att behålla en god allmänhälsa och förebygga sjukdomar. Detta bör därför vara ett av sjukvårdens främsta syften. Men då behöver samhället verka för en mer jämlik tandhälsa, ekonomiskt tillgänglig för alla.

Idag finns flera stöd och bidrag för egen tandvård. Men för den som bara har en inkomst på tio à tolv tkr/månad före skatt är utrymmet självklart mycket litet för att ha råd att söka hjälp för tandvård. Varenda krona gör skillnad i en tunn plånbok, en verklighet för många ensamstående, åtskilliga förtidspensionärer, men framförallt för de ekonomiskt sämst ställda äldre där kvinnor utgör en stor andel.

Att då prioritera tandvården, en ofta mycket stor utgiftspost, blir för dessa medborgargrupper ingen självklarhet, vilket har påverkat och fortsätter påverka hela deras hälsotillstånd. En dålig tandhälsa kan leda till en betydande riskökning för andra sjukdomar. På lång sikt påverkar detta inte bara livet för den enskilda människan utan också för hela samhällsekonomin genom ökade sjukvårdskostnader.

Forskning har visat att dålig skötsel av de äldres tänder kan leda till lunginflammation och hjärtsjukdomar. Annan forskning har gett vid handen att förlorad tuggkapacitet ofta leder till allvariga hälsoproblem. Utöver det minskade näringsintaget finns stora risker för att utveckla ett första steg till demens: tuggandet är ett primärt behov för att kunna behålla en god hjärnfunktion.

Behovet av god tandhälsa gäller givetvis i alla åldrar, ju tidigare i livet desto bättre.

Som socialminister (2006 - 2014) tog Göran Högglund initiativ till en viktig ekonomisk tandvårdsreform. Tre former av statligt tandvårdsbidrag infördes: ett allmänt tandvårdsbidrag (ATB), ett högkostnadsskydd och det särskilda tandvårdsbidraget (STB). Sedan tidigare fanns landstingens tandvårdsstöd, som infördes 1999 och som sedan dess kontinuerligt uppdaterats.

Alliansregeringens stora tandvårdsreform var ett utmärkt första steg i rätt riktning, men tyvärr - på grund av både okunskap och dålig information - har reformen inte fullt ut fungerat så väl som tänkt. Det är framförallt viktigt påpeka, att reformen inte tillräckligt har hjälpt grupper med små inkomster och stora behov av basal tandvård.

Ett annat uppenbart behov är att genom politisk styrning motverka onödigt höga kostnader vid administrerandet av högkostnadsskyddet. En bättre funktionell samverkan mellan Skatteverket och Försäkringskassan måste uppnås för att undvika onödig byråkrati och hålla kostnaderna nere.

Med hänvisning till ovanstående yrkas,

att Kristdemokraterna ska verka för införandet av ett högkostnadsskydd för den basala tandvården (nödvändiga ingrepp för att kunna tugga, äta och slippa tandsmärta) för vuxna med en månadsinkomst under EU:s fattigdomsgräns,

- att** Kristdemokraterna ska verka för en förändring av ATB (det allmänna statliga tandvårdsbidraget), så att minst en undersökning per år ska ingå i det allmänna högkostnadsskyddet för sjukvården,
- att** Kristdemokraterna ska göra tandvården till en valfråga i valet 2018 med fortsatt reformering av de ekonomiska bestämmelserna och då med särskilt fokus på att förbättra tillgången till tandvård för samhällets ekonomiskt sämst ställda medborgare, många av dem äldre personer.

För Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017

Leif Hallberg, Lars O. Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, Antonella Pirrone, Åke Berglund, m.fl.

Stort behov av ökad kunskap om vård av äldre med psykisk ohälsa

Äldre personer med psykisk ohälsa är idag så pass många att detta av flera experter bedöms som ett folkhälsoproblem. Men denna fråga uppmärksammas sällan lika mycket som andra hälsoproblem bland äldre, och praktisk kunskap saknas både om målgruppen och om hur vården och omsorgen bör se ut. Dessutom: trots att drygt 350.000 äldre bedöms må dåligt psykiskt, finns mycket få äldreboenden med psykisk ohälsa som inriktning.

Kristdemokraterna har sedan flera år gått i täten för att förbättra vården för barn och unga med psykiska problem och drev i regeringsställning på för att förstärka vårdgarantin inom den specialiserade barn- och ungdomspsykiatrin. I sin vårmotion 2017 gick KD vidare i denna lovärda ambition, bland annat genom att föreslå kortade väntetider i barn- och ungdomspsykiatrin (BUP).

Den omfattande psykiska ohälsan bland de äldre i befolkningen måste på ett motsvarande sätt uppmärksammas och åtgärdas med samma intresse och kraft. En svår depression, exempelvis, är lika möjlig i det sena livet som i tidigare åldrar. Och, att inte få hjälp med en depression så att den drabbade kan återhämta sig betyder att den fördjupas alltmer. Regeringens utredare Susanne Rolfner Suvento har formulerat det helt oförblommerat: "En depression är inte något lindrigt tillstånd utan ett helvete, ett rent helvete. Det är ingenting en människa ska behöva lida av eller drabbas utav!"

Men de äldre i vårt samhälle har inte tillgång till psykiatrin på samma sätt som de yngre, den specialiserade psykiatrin har inte specialiserat sig eller intresserat sig för de äldre enligt en tidigare utredning hos Socialstyrelsen. Slutsatsen var att det finns en åldersdiskriminering.

Ett rimligt första steg för att bygga en bättre och specialiserad äldrepsykiatri skulle vara att inrätta ett nationellt kompetenscentrum för äldrepsykiatrin med uttalat uppdrag att samla och sprida kunskap för forskning, utbildning och pedagogiskt stöd till de närmaste i verksamheten, i första hand undersköterskor men även fysioterapeuter och biståndsbedömare.

Äldres psykiska hälsa och ohälsa har under lång tid varit ett eftersatt område. Socialstyrelsens rapporter, olika statliga utredningar och inte minst föreningar och organisationer har på olika sätt vidimerat detta. I en befolkning som Sveriges, där snart 1,7 miljoner invånare är 65 år eller äldre och där depressions- och ångestsjukdomar får anses tillhöra gruppen folksjukdomar, skulle det vara helt orimligt att bortse från den psykiska ohälsan hos äldre. Ökad kunskap om psykisk ohälsa och ändrad attityd till de äldre skulle kunna ge helt andra livskvaliteter och möjligheter. Det är hög tid sätta ett sådant mål högt upp på den politiska dagordningen.

Med hänvisning till ovanstående yrkas

att Kristdemokraterna verkar för att tillmötesgå behovet av ett nationellt kompetenscentrum för äldrepsykiatrin.

För Kristdemokratiska Seniorförbundet (KD Senior) i maj 2017
Leif Hallberg, Lars O. Molin, Karin Lindell, Jan Erik Ågren, m. fl.